

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U VELIKOJ GORICI
Ulica Hrvatske bratske zajednice broj 1

Poslovni broj: Kžzd-13/2026-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Velikoj Gorici kao drugostupanjski sud, u vijeću za mladež sastavljenom od sutkinja toga suda Gordane Paljevec kao predsjednice vijeća te Sandre Kantolić i Kornelije Kallay Blažeković kao članica vijeća uz sudjelovanje Gordane Šiškić kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog Nikole Mostarca zbog kaznenog djela iz članka 118. stavka 2. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj: 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15; dalje: KZ/11) odlučujući o žalbi optuženog Nikole Mostarca podnesenoj protiv presude Općinskog suda u Rijeci broj: Kzd-70/2017 od 8. listopada 2024., na sjednici vijeća održanoj 23. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba optuženog Nikole Mostarca kao neosnovana te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom optuženi Nikola Mostarac je proglašen krivim zbog kaznenog djela teške tjelesne ozljede iz članka 118. stavka 1. KZ/11. Na temelju citirane zakonske odredbe, optuženi Nikola Mostarac je osuđen na kaznu zatvora u trajanju deset mjeseci te mu je na temelju članka 56. stavaka 1. do 3. KZ/11 izrečena uvjetna osuda na način da kazna zatvora u trajanju deset mjeseci neće biti izvršena ako optuženik u roku tri godine ne počini novo kazneno djelo.

1.2. Na temelju članka 148. stavka 1. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj: 152/08, 76/09, 80/11, 121/11 – pročišćeni tekst, 91/12 – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12, 56/13, 145/13 i 152/14; dalje: ZKP/08) optuženi Nikola Mostarac je dužan naknaditi troškove kaznenog postupka u paušalnom iznosu 200,00 eura, trošak provedenog sudsko-medicinskog vještačenja u iznosu 175,19 eura i trošak svjedoka u iznosu 24,69 eura.

2. Protiv ove presude žalbe je podnio optuženi Nikola Mostarac putem branitelja, odvjetnika Marina Barića, a žalbu podnosi zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08, povrede kaznenog zakona iz

članka 469. točaka 1. i 3. ZKP/08 te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom pobijanu presudu ukinuti i predmet uputiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku, a podredno pobijanu presudu preinačiti i optuženika osloboditi optužbe.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Spis predmeta je, sukladno članku 474. stavku 1. ZKP/08., prije dostave sutkinji izvjestiteljici bio dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Velikoj Gorici na očitovanje.

5. Žalba nije osnovana.

6. Suprotno žalbenim navodima optuženika, prvostupanjska presuda sadrži razloge o odlučnim činjenicama i ti razlozi su jasni te o odlučnim činjenicama ne postoji proturječnost između onoga što se navodi u razlozima presude o sadržaju isprava ili iskazima danim u postupku. To što žalitelj iznosi svoje viđenje događaja i što u odnosu na pojedina utvrđenja suda ne prihvća ocjenu dokaza, posebno nalaza i mišljenja vještaka, ne predstavlja bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08, već se radi o žalbenoj tvrdnji usmjerenoj na pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.

6.1. Ispitujući pobijanu presudu po službenoj dužnosti u skladu s člankom 476. stavkom 1. točkama 1. i 2. ZKP/08, ovaj drugostupanjski sud nije našao niti da bi bila ostvarena koja druga bitna povreda odredaba kaznenog postupka niti povreda kaznenog zakona na štetu optuženog, na koje povrede pazi po službenoj dužnosti.

7. Suprotno žalbenim navodima optuženika, činjenično stanje je potpuno i pravilno utvrđeno. Zaključci suda prvog stupnja zasnovani su na ocjeni vjerodostojnosti iskaza ispitanih osoba, pregledanoj snimci video nadzora, nalazu i mišljenju sudsko-medicinskog vještaka te kombiniranom psihijatrijsko-psihologijskom vještačenju i zaključci zasnovani na ocjeni svih ostalih izvedenih dokaza su logični i zakoniti pa su uslijed toga i zaključci suda o postojanju odlučnih činjenica pravilno utemeljeni na izvedenim dokazima.

7.1. Pravilno je prvostupanjski sud u odnosu na spornu okolnost, je li optuženik kazneno odgovoran za ozljedu koju je pretrpio oštećenik i postoji li uzročno-posljedična veza između njegovog postupanja i nastalih ozljeda, utvrdio da optuženik nije imao objektivno opravdanog razloga za svoju reakciju koja ni po čemu ne predstavlja nužnu obranu niti njezino prekoračenje, a obzirom da nije bio napadnut od oštećenika.

7.2. Pravilnim tumačenjem jedinog materijalnog dokaza, a to je snimka video nadzora noćnog kluba, prvostupanjski sud zaključuje da je oštećenik inicirao kontakt s optuženikom i to prvo verbalno, a potom i na način da se približio optuženiku i da ga je dotaknuo u području prsa kada je optuženik reagirao na način da mu je zadao udarac šakom u glavu. Dovodeći u vezu iskaz oštećenika, iskaze ispitanih svjedoka i sadržaj snimke video nadzora, ali i obranu optuženika u kojoj ne poriče da je udario oštećenika s rezultatima provedenog sudsko-medicinskog vještačenja, ispravno

prvostupanjski sud otklanja obranu optuženika u dijelu u kojem navodi da je bilo više riječ o odgurivanju, a ne o udarcu. Obrazloženje prvostupanjskog suda prihvaća u potpunosti i ovaj drugostupanjski sud.

7.3. Stoga nije u pravu žalitelj kada navodi da sud nije razmatrao mogućnost povlačenja niti specifičnosti prostora u kojem se događaj odvio te da povlačenje optuženika u gužvi noćnog kluba, uz neposrednu tjelesnu intruziju, nije bilo moguće niti sigurno. Upravo suprotno, na temelju savjesne ocjene svih izvedenih dokaza pravilno je prvostupanjski sud zaključio o postojanju kako objektivnih tako i subjektivnih obilježja kaznenog djela teške tjelesne ozljede iz članka 118. stavka 1. KZ/11.

7.4. Naime, verbalnim obraćanjem oštećenika, za kojeg optuženik navodi da je sadržavalo vrijeđanje i prostote te stavljanjem ruke na njegova prsa, a što je vidljivo iz snimke video nadzora, nije došlo do protupravnog napada na optuženika, odnosno napad nije bio u tijeku niti je bio izravno predstojeći, a da bi se radilo o institutu nužne obrane. Iz navedenih radnji oštećenika, optuženik nije mogao zaključivati da će biti ugrožen i kod njega se nije mogao javiti strah koji bi opravdavao njegovo postupanje prema oštećeniku, a koje je dovelo do teškog tjelesnog ozljeđivanja.

7.5. Činjenica da je provedenim kombiniranim psihijatrijsko-psihologijskim vještačenjem utvrđeno da je optuženik ponašanje oštećenika, koji je za njega bio nepoznata osoba doživio kao prijeteću, iznenadnu i neočekivanu opasnost u kojoj je impulzivno reagirao u cilju obrane vlastitog integriteta pa su te radnje umanjile njegovu samokontrolu i potakle ga da impulzivno reagira, nisu u proturječju s činjenicom da prvostupanjski sud utvrđuje da optuženik nije postupao u nužnoj obrani, a jer verbalni kontakt i dodirivanje nisu isto što i napad.

7.6. Isto tako, optuženik iz takvog ponašanja oštećenika nije mogao zamišljati da napad postoji pa da bi se radilo o putativnoj nužnoj obrani. Optuženik nije imao opravdan razlog vjerovati da mu od oštećenika prijete opasnost jer sam navodi da mu se oštećenik obratio verbalno te iako navodi i da je na njega krenuo rukama, iz snimke video nadzora je vidljivo da se radilo samo o dodirivanju prsa optuženika. To što optuženik navodi da se kod njega javio akutni strah koji ga je doveo do toga da oštećenika želi udaljiti od sebe je njegov subjektivan osjećaj, koji nije postupanje u kojem bi svaka prosječna osoba pod istim uvjetima zaključivala da joj predstoji napad. Takvu obranu optuženika ovaj sud smatra usmjerenom otklanjanju svoje kaznenopravne odgovornosti.

8. Nije u pravu optuženik niti kada se žali zbog "pogrešne primjene materijalnog prava", a radilo bi se o žalbenoj osnovi povrede kaznenog zakona. Žalitelj ne navodi u čemu bi se ta povreda sastojala, tek se iz sadržaja žalbe može zaključiti da se prigovara počinjenju tzv. posredne povrede kaznenog zakona jer nije primijenjen institut nužne obrane. Protivno prigovoru žalitelja, prvostupanjski sud je pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje i na tako utvrđeno činjenično stanje, kojim je otklonio da bi optuženik postupao u nužnoj obrani, pravilno je primijenio materijalno pravo.

9. Budući da je žalba u korist optuženika podnesena zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog povrede kaznenog zakona, presuda je ispitana sukladno članku 478. ZKP/08 u odnosu na odluku o kazni.

9.1. Odluka o kazni mora izražavati individualiziranu, zakonom predviđenu društvenu osudu zbog konkretnog kaznenog djela. Određujući vrstu i mjeru kazne koju će primijeniti, sud mora uvijek uzeti u obzir okolnosti koje utječu da kazna po vrsti i mjeri bude lakša ili teža za počinitelja kaznenog djela, a osobito stupanj krivnje, pobude iz kojih je kazneno djelo počinjeno, jačinu ugrožavanja ili povrede kaznenim djelom zaštićenog dobra, okolnosti u kojima je kazneno djelo počinjeno, okolnosti u kojima je počinitelj živio prije počinjenja kaznenog djela i usklađenost njegovog ponašanja sa zakonima, okolnosti u kojima živi i njegovo ponašanje nakon počinjenja kaznenog djela, te ukupnost društvenih i osobnih uzroka koji su pridonijeli počinjenju konkretnog kaznenog djela.

9.2. Prvostupanjski sud pravilno je utvrdio sve odlučne okolnosti relevantne za zakonitu odluku o vrsti i mjeri kazne. S tim u vezi, sud prvog stupnja je pravilno optuženiku olakotnim cijenio neosuđivanost u vrijeme počinjenja djela kao i bitno smanjenu ubrojivost te činjenicu da je oštećenik inicirao kontakt s optuženikom.

9.3. S obzirom na navedeno, a vodeći računa o općim pravilima izbora vrste i mjere kazne (članak 47. KZ/11) te o svrsi kažnjavanja (članak 41. KZ/11) kazna zatvora u trajanju deset mjeseci primjerena je počinjenom djelu i osobi počinitelja. Uvažavajući stupanj krivnje optuženika i težinu počinjenog kaznenog djela, sud prvog stupnja je pravilno procijenio da i bez izvršenja kazne optuženik neće činiti kaznena djela pa je opravdano izricanje uvjetne osude jer će se i uvjetnom osudom izraziti jasna društvena osuda zbog počinjenog kaznenog djela, utjecati na počinitelja da ubuduće ne čini kaznena djela, ali utjecati i na sve ostale da ne čine kaznena djela, kao i na svijest građana o pogibeljnosti kaznenih djela i pravednosti kažnjavanja njihovih počinitelja.

10. Imajući u vidu izloženo, primjenom odredbe članka 482. ZKP/08., trebalo je odlučiti kao u izreci ove presude.

U Velikoj Gorici 23. lipnja 2026.

Predsjednica vijeća:
Gordana Paljevec

Dokument je elektronički potpisan:
Gordana Paljevec

Vrijeme potpisivanja:
01-07-2026
10:20:36

DN:
C=HR
O=ŽUPANIJSKI SUD U VELIKOJ GORICI
2.5.4.97=#OC1156415448522D3138353830303537353138
OU=Signature
S=Paljevec
G=Gordana
CN=Gordana Paljevec

Broj zapisa: **9-30889-f3ee2**

Kontrolni broj: **086fa-9d916-3fd28**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Gordana Paljevec, O=ŽUPANIJSKI SUD U VELIKOJ GORICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.